

Sygn. akt V.2 Ka 661/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Klekocki

SO Olga Nocoń

Protokolant: Anna Mańka

w obecności Wandy Ostrowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 r.

sprawy: **G. G.,**

córki J. i C.,

ur. (...) w R.,

oskarżonej o przestępstwo z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 8 października 2014r. sygn. akt II K 586/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1 jako podstawę wymiaru kary grzywny przyjmuje art. 177 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk i art. 33 § 1 i 3 kk,
- uchyla zawarte w punkcie 2 rozstrzygnięcie o świadczeniu pieniężnym;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. Akt V.2 Ka 661/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Raciborzu uznał oskarżoną G. G. za winną tego, że:

w dniu 25 czerwca 2014 roku w R. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) naruszyła umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem marki C. (...) o nr rej. (...) nie zachowała szczególnej

ostrożności podczas zbliżania się do skrzyżowania i skręcając w lewo na tym skrzyżowaniu nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i doprowadziła do zderzenia z jadącym z kierunku przeciwnego na wprost motocyklem marki S. (...) o nr rej. (...) prowadzonym przez M. N., czym spowodowała powstanie u M. N. obrażeń ciała w postaci: stłuczenia głowy z wielomiejscowym otarciem skóry, wstrząśnienia mózgu, złamania dystalnego prawego obojczyka i wyrostka rylcowatego kości promieniowej prawej, które spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na czas powyżej siedmiu dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk skazał ją na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonej wydatki w wysokości 170 złotych i obciążył kosztami za postępowanie odwoławcze w kwocie 80 złotych.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, który na mocy art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonej.

Powołując się na przepis art. 438 pkt 1 i pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 § 67 kpk poprzez uznanie, że zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżoną kary za występki z art. 177 § 1 kk podczas, gdy wymiar kary uzgodniony z oskarżoną był nieprawidłowy, bowiem uzgodniono orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 300 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a brak było podstaw prawnych do orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

2. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 58 § 3 kk, poprzez niewskazanie tego przepisu w podstawie wymiaru kary samoistnej grzywny, orzeczonej wobec oskarżonej za popełnienie przestępstwa z art. 177 § 1 kk.

Podnosząc te zarzuty, na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Raciborzu do ponownego rozpoznania.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku. Niewątpliwie zaskarżony wyrok zapadł z rażąco obrazą prawa materialnego, a to art. 49 § 2 kk oraz art. 58 § 3 kk. Zgodnie z brzmieniem art. 49 § 2 kk świadczenie pieniężne określone tą normą można orzec wyłącznie w sytuacji skazania sprawcy za przestępstwa określone w art. 178a kk, art. 179 kk lub art. 180 kk. Tymczasem w przedmiotowej sprawie z żadną z omawianych wyżej sytuacji nie mamy do czynienia. Oskarżona została uznana za winną przestępstwa z art. 177 § 1 kk, który to nie zalicza się do katalogu przestępstw określonych normą art. 49 § 2 kk. W takiej sytuacji brak było materialnej podstawy dla orzeczenia świadczenia pieniężnego. W tym przypadku Sąd Rejonowy w sposób zupełnie bezkrytyczny zaakceptował wadliwy wniosek prokuratora i przeniósł w treść wyroku jego wadę. W tej sytuacji należało orzeczenie sanować poprzez uchylenie wadliwego rozstrzygnięcia.

Kolejnego naruszenia prawa materialnego Sąd meriti dopuścił się w treści podstawy prawnej wymiaru kary – jest oczywistym, iż art. 177 § 1 kk w części sanatywnej nie przewiduje możliwości orzeczenia kary grzywny. Taką możliwość stwarza dopiero sięgnięcie po normę art. 58 § 3 kk, przepis ten przewiduje, iż jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 5 lat, Sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności, grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2. W przedmiotowej sprawie słusznie Sąd meriti uznał, iż wystarczającą karą dla oskarżonej będzie postulowana wnioskiem kara grzywny. Dla realizacji takiej konstatacji niezbędne jest jednak przywołanie w podstawie prawnej wymiaru kary normy art. 58 § 3 kk, czego Sąd meriti nie uczynił.

Wobec powyższego Sąd Odwoławczy uznając zasadność zarzutu apelacji zmienił zaskarżony wyrok w tym zakresie poprzez uzupełnienie podstawy prawnej wymiaru kary o art. 58 § 3 kk.

W zespole powyższych okoliczności, Sąd Odwoławczy orzekł jak w części dyspozytywnej.